

גריןלאנד

מוות בנחירים

בעוד מטוסים ומגלשות ממשיכים לחפש אחר ארבע פצצות-המימן האמריקאיות ש-הלכו לאיבוד (העולם הזה 1587). משתעשעים הקצינים האמריקאיים, האחראים לחיפושים, בבסיסם שבתולה הקפואה.

תולה, במיפרץ כוכב הצפון הכחול שבי גריןלאנד, שטח-החסות הדני, היה בסיס טיפוסי של חיל-האוויר האמריקאי חוץ מפרט אחד: אין בו נשים, במידה המקובלת בבסיסים אחרים, ברחבי העולם. דווקא משום כך חיו הקצינים והטוראים של חיל-האוויר האמריקאי, עד להתרסקותו של המטוס נושא פצצות-המימן, באימה פסיכולוגית: אימת הגלמודים מנשים. הדבר עורר תגובות פסיכולוגיות שליליות. מפקדת הבסיס החליטה לעשות לתיקון המצב: היא הביאה רקדניות — ממדרגה שלישית — המנסות להקנות לקצינים אחירה

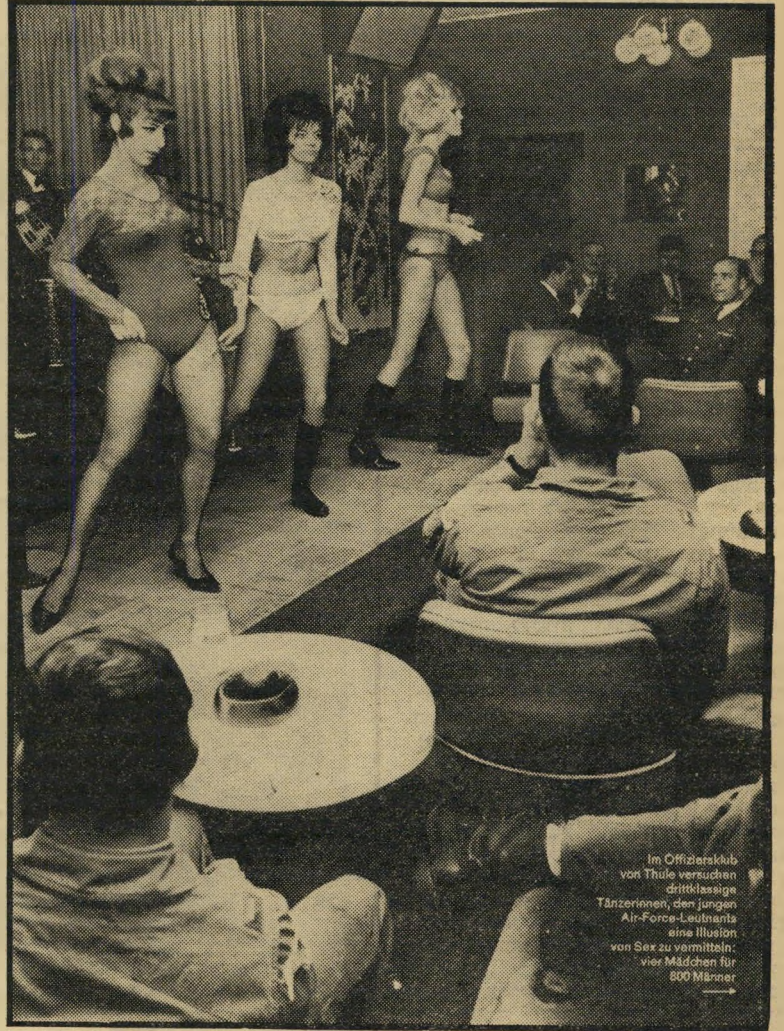
מורעל, שזרמים תזמימיים מזרימים את המגיפה הראדיו-אקטיבית דרומה, לארצות-התרבות? האם מצאו הרוסים, השוכנים בחוג הצפוני, לא הרחק משם, חלק מן ה-פצצות? האם נידון הבסיס תולה לכלייה? בשלב זה אין איש יכול לענות על ה-שאלות. והאימה, הרעב לנשים והפחד ה-אורבים מסביב, גוברים מיום ליום.

ארצות הברית

הפליה

לטובת ישראל

האם החלה המלחמה האמריקאית-ויאט-נאמית — בטעות? זוהי אחת הנקודות אותן מנסה לברר השבוע ועדת-החוק של הסינאט האמריקאי החוקרת את "התקרית במיפרץ טונקין". תקרית זו, שאירעה ב-4 באוגוסט 1964, היתה אחת משלוש התקריות בגלל אוניות

Im Offiziersklub von Thule versuchen drittklassige Tänzerinnen, den jungen Air-Force-Leutnants eine Illusion von Sex zu vermitteln: vier Mädchen für 800 Männer

ברדניות כבסיס האמריקאי תודה

מ"ן, אימה, הקרנה

ריגול שסיבכו את ארצות-הברית, לאחרונה, בתסיבוכות בינלאומיות:

- תקרית טונקין שלמחרת פתחה אמריקה בהפצצת צפון-ויאטנאם, בהפכה את המאבק ל"בינלאומי".
- תקרית אונית-הריגול פואבלו, שנלכדה על-ידי הצפון-קוריאנים, לא מכבר.
- תקרית אונית-הריגול ליברטי, שהופ-צצה על-ידי חיל-האוויר הישראלי במלחמת ששת-הימים.

"משלוש התקריות הללו, היתה התקרית הישראלית החמורה ביותר, ודווקא בה היתה התגובה האמריקאית מתונה." טוענים חברי ועדת-החוק. "ואילו תקרית טונקין היתה בלתי-חשובה, אך דווקא היא שסיבכה את אמריקה, סופית, במלחמת ויאטנאם."

מלחמה בטעות. קיימות שלוש גירסות לגבי מה שאירע במיפרץ טונקין, ליד חוף ויאטנאם, ב-4 באוגוסט 1964.

● **הגירסה המתונה:** המשחתות ה-אמריקאיות מאדוקס וטארנר גיוו הגיעו למיפרץ במיסגרת שייטסיר רגיל. הן הותקפו על-ידי ספינות-סיוור צפון-ויאט- (המשך בעמוד 6)

סכסית, בעזרת פירכוסים מעורטלים-למחצה. **אבקת-המוות.** אלא שארבע הנערות — המוכנות להיות ידיותיות ביותר, לאחר הגנזה — אינן מספיקות לאוכלוסייה גברית המונה 800 איש.

בייחוד לא כשהמתח, במרחבים הקפואים הסובבים את הבסיס, עולה בהתמדה. כי המחפשים, שאיתרו את החלקים השונים של הפצצות, לא מצאו את החיוניים ביותר: אותם חלקים המכילים חומרים ראדיו-אקטיביים, אשר מופעלים כשהם מצטרפים יחדיו — המופעלים בעזרת מנגנון-הפעלה, הנש-מר בדרך כלל בחלק אחר של המטוס.

הנפץ הרדיו-אקטיביים הללו פוורו, בצורת אבקה דקיקה, על הקרח, או בתוך המים הפלוטוניים, ממנו מורכב חומר-הנפץ הזה, הוא כה דביק, שהחומר המרעיל יכול להרוג אדם גם כשדבק בו בכמויות זעומות ביותר. משום כך בודקים מדענים את נחיריו של הסרן לין, האחראי לחיפושים, כל פעם שהוא שב עם אנשיו מן המצור.

נשים ורומים. איש אינו יודע מה יהיה מחר. האם יגלו שכל הים הארקטי

בראש-ביאו תיאליזין

✱ מונע נשירת שער
✱ מרחיק קשקשים
✱ מחזק את השורשים
✱ ממריץ גדול השער

BIO tayalysin

המכללה הפוליטכנית

מיסודם של יוצאי הסגל האקדמי של הפכניון. מכון טכנולוגי לישראל

נפתח קורס יום לגרפיקה שימושית

המכללה הפוליטכנית

רחוב טרניחובסקי 31, תל-אביב; טלפון 612741
9.00—1.00 לפנה"צ; 4.00—8.00 בערב

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 301345, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינגורסיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.